

lovgivende Myndighed, ligesom Alt, hvad Staten omfatter. Jeg skal i den Henseende bemærke, at forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Fjedderfen) henviser til Detroit og den Stilling, som den kgl. Bankcommissair har, da tales der jo i den vedkommende Paragraph om noget ganske andet, nemlig om, at den kgl. Commissair fører Tilsyn med, at Directionen opfylder sine Forpligtelser efter Detroit, og naar den bestemmer Høiesteret som Forum, saa er det jo kun et undtaget Forum, istedetfor at Spørgsmaal af den Art ellers ville henhøre under Domstolene i første Instants. Den samme ærede Rigsdagsmand har ogsaa anket meget over, at Bestemmelserne om Formuetab ere udgaaede af Loven, men forsaavidt som dette hidrører fra Borgerrepræsentationen, er det grundet paa den Betragtning, at Loven Intet har at gjøre med Formuen, men kun med Indtægten, og det vil ogsaa sees, at der ved saaledes at tage Hensyn til Formuetab kan opstaae høist beshynderlige Tilfælde. Hvis f. Ex. en Mand eier en Formue af 100,000 Rd., der giver ham en aarlig Rente af 4000 Rd., saa svarer han Skat af 4000 Rd., men havde han et Aar et Tab af 4000 Rd., saa vilde han jo blive aldeles skattefri, uagtet han dog har haft omtrent 4000 Rd. eller kun lidt mindre end 4000 Rd. at anvende til sine Fornødenheder. Jeg troer derfor, at det er fuldkommen rigtigt, at man ikke i Loven har taget Hensyn til Formuetab; blive de af den Art, at Manden slet ikke har Noget at leve af, saa er det jo en anden Sag, saa har han jo ingen Indtægt høst, og saa maa jo Skatten nødvendigviis bortfalde; men saalænge de ikke berøve ham en væsentlig Indtægt, saa er der heller ingen Grund til ved Loven at tage Hensyn til dem.

S. Sage: Jeg skal tillade mig at stemme for Forslaget under Nr. 33 Litra a., men jeg tillader mig at opfordre Forslagsstilleren til at tage Forslaget under Nr. 33 Litra b. tilbage og muligt under en anden Form at stille det til tredje Behandling. Jeg troer nemlig ikke, at dette Forslag er foreneligt med Grundlovens § 77, der bestemmer, at „Domstolene ere berettigede til at paakjende ethvert Spørgsmaal om Rv-

righedens Grændser. Dog kan den, der vil reise saadant Spørgsmaal, ikke ved at bringe Sagen for Domstolene undbrage sig fra foreløbigen at efterkomme Rvrighedens Befaling.“ Forslaget gaar netop ud paa, at Vedkommende foreløbig kunne undbrage sig fra at opfylde Befalingen ved at gaae til Domstolene. Da jeg saaledes troer, at det foreliggende Forslag, uagtet det ikke kan have været Tanken, ligefrem vilde stride mod Grundlovsbestemmelsen i § 77, saa vil jeg ikke kunne stemme for det, skjøndt der er Noget deri, som jeg vilde ønske fremmet, og jeg vilde saaledes blive sat i den vanskelige Stilling at maatte stemme mod et Forslag, som jeg for en Deel sympathiserer med.

Klein: For ikke at vidtløstiggjøre Discussionen skal jeg kun ganske kort udtale, at jeg troer, den ærede Talers Bemærkning berører paa en Misforstaaelse. Til at tage Forslaget tilbage anseer jeg mig ikke bemyndiget, da jeg ikke har min ærede Medforslagsstillers Samtykke dertil. Jeg har væsentligst stillet Forslaget for at faae et principielt Spørgsmaal afgjort, og er man enig i at gaae den Vej, som principielt antydes i Forslaget, skal jeg være villig til, til 3die Behandling at formulere det, paa hvilkenformhelst Maade man maatte finde ønskelig; navnlig skal jeg i den Henseende komme den ærede Taleer indse til enhverformhelst Grændse; men jeg troer, at det ved denne 2den Behandling maa blive afgjort, hvorvidt det ærede Folkething overhovedet vedkjender sig den Grundopfattelse, jeg her har søgt at gjøre gjældende, eller ikke. Vedkjender man sig den, kan man til 3die Behandling ændre paa Affattelsen.

S. Sage: Maa jeg blot bemærke, at dersom Forslaget under Nr. 33 Litra a. vedtages, er der altsaa for de der omhandlede Tilfælde Recurs til Domstolene, men det er ikke absolut nødvendigt at sige det.

Tscherning: Jeg haaber, at man forlaster Forslaget under Nr. 33 heelt og holdent, saa komme vi ikke i nogen Misforstaaelse og komme ikke ind paa et ganske nyt Gebeet, som